ГОДИ 11. ЯМБОЛЪ, 4 ОКТОМВРИ 1926 ГОД. БРОЙ 136.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически въпроси

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатницата „Свѣтлина“-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия въ̀нчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.

Официални обявления по 2 лева на □ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 1·50 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Ржѫописи не се вѫзвращ.

ИЗВЕСТИЕ.

Основаната ни **МАСЛОБОЙНА ФАБРИКА** при Гара Ямболъ презъ 1925 год. зачоча отново за сезона изработката на **ядкосадъ семена**, гдето всѣки производитель и търговеца ще получи въ замѣна на даденото семе чисто филтрирано безъ всѣкакви утайки и ферменти масло, което по качество не отстѫпва по нищо на европейскитѣ масла.

Първа годишности ни производство на доброкачествени масла ни насърдчи въ издигането на новата ни индустрия и дава подемъ за засилването на народчото ни стопанство.

За изработване на по-голѣми количества при споразумение.

3—3 Съ почитание: **Г. Ивановъ & С-ие.**

Модерни работилници на Я. Евтимовъ & Н. Ламбовъ—Ямболъ.

ИЗВЕСТИЕ.

Известяваме на г. г. клиентитѣ си, че въ работилницитѣ ни, находящи се на ул. „Левски“ № 5—до кафене „Хр. Ботевъ“ и на ул. „Търговска“ — срещу Братя Балахурови, винаги ще намѣрятъ НАЙ-МОДЕРНИ машини за готвене, високи печки за гостни стаи и всѣкакви тенекеджийски издѣлия

при най-умѣрени цени.

Съ почить: **Я. ЕВТИМОВЪ & Н. ЛАМБОВЪ — Ямболъ.**

Две стаи и кухня южно изложение, при тихо семейство, на ул. „Княжевска“ се даватъ подъ наемъ. Предпочитатъ се учители. Справка **Ив. Н. Марангозовъ.**

I-ви плетачно ателие „ИЗАНДЛЪКЪ“ на Ст. Апостоловъ

гр. Ямболъ, улица „Батембергъ“ № 12.

Внимание! Важно за сезона!

За предстоящия зименъ сезонъ въ магазина при плетачното ми ателие винаги ще намѣрите голѣмъ изборъ отъ

МОДЕРНИ и СОЛИДНИ ТРИКОТАЖНИ ИЗДѢЛИЯ,

които задоволяватъ и най-изтънчения вкусъ

като: **дамски жакети, робашки, фланели, различни шалове, копринени блузи и др.**

Детски джакетки, костюмчета, пантета, бѣли и цвѣтни пеперники, роклички.

Мѫжки робашки и фланели, джелетки, шалчета.

Всичко изработено отъ първокачествена европейска и мѣстна прежда.

Приемамъ въ ателието си поръчки за града и провинцията.

Складъ на различни цвѣтове първокачествени европейски прежди.

Продажба на едро и дребно.

Цени подъ всѣка конкуренция.

Продавать се следнитѣ механически инструменти, изцѣло или по отдѣлно: Единъ стругъ еднометровъ 55 см. въ диаметръ, наковалня, винтелаторъ, германска боръ-машина малка, моторъ 3 конски сили и всички дребни инструменти.

Оксиженовъ апаратъ, комплектъ съ задѣлжение, че ще науча купувача да работи съ него!

Споразумѣние: **Петръ Колевъ** до турската баня—Ямболъ.

1—3

НАШАТА ПОЗИЦИЯ

Отъ начаолто до сега „Тракиецъ“ се е стараълъ да пази неутралитѣтъ и бѫде стражъ на обществениитѣ интереси. И въ зависимость отъ своитѣ редактори, той е успѣвалъ, кога повече, кога по-малко, да постига това.

Факта че удобреението на тая му задача—да би за повече редъ въ общественитѣ отношения и да пръска просвѣта сѣредъ народнитѣ маси—иде отъ различни страни, а не отъ нѣкоя часть на обществото, говори много въ полза на заеманата отъ него позиция Това удобрение сочи, че „Тракиецъ“ смогва да напипва обществениитѣ язви, гдето и да сѫтѣ, да ги порицае и да посочи начини за лекуването имъ.

Не що съмнение, че всѣки който чувствувайки се засегнатъ поради своитѣ не въ унисонъ съ социалното чувство, дѣяния, ще реагира и радее противъ вестника, защото всѣки добъръ вестникъ е съвестьта на обществото. И така съвесть често не дава покой на тия които слагатъ своитѣ лични интереси надъ всичко.

Едно враждебно отнася не спрѣмо даденъ вестникъ не е въ състояние да го сплаши защото она който се е нагърбилъ да служи на обществото, въ̀рши това даже съ рискъ да увреди на себе си каква личность.

Абстрахирайки се отъ похвалитѣ и упрецитѣ, защото и единитѣ и дру. итѣ сѫ вредни ако имъ се поддадемъ, „Тракиецъ“ и за напредъ ще се мѫчи сѣредъ силитѣ си да даде данъта си за преуспѣването главно на градскитѣ каузи.

„Тракиецъ“ съзнава, че самъ мѫчно ще изиграе своята роль на обществениъ будитель, ако оная часть на обществото, която се е осъзнала достатъчно не си подаде рѫка и съ общи усилия изгради онова за което мечтае всѣки добъръ гражданинъ. Ето защо, той отправя апелъ къмъ всички които носятъ въ себе си искрата за честно служене на духовния и материаленъ прогресъ на обществото, да се постараятъ и го изведътъ на пѫтя на социалното добруване.

Такива ратници ще иматъ винаги подкрепата на „Тракиецъ“.

ГРАЖДАНИНЪ ДО КМЕТА

Господинъ кмете,

Вашитѣ усърдия за сѫздаване отъ Ямболъ единъ благоустроенъ градъ ме радватъ. Азъ не мога да не оценя стремежа Ви да изпълните предначертаното, обаче не мога да не кажа, че има редица малки нѣща, които сѫ отъ голѣмо значение и които, той знае защо, стоятъ неуредени.

Може би вие сте достатъчно заетъ, за да ги забележите.

Излѣзте напр. вечерь, на площада до градинския мостъ и вие ще видите, че той тъне въ мракъ, макарь че на близкитѣ електрически жици може да се поставятъ 1—2 лампи и съ това движението се одлекчи. Най важно е за единъ градъ да порази съ нѣщо новопристигащия Трѫбва би Ямболъ да поразява, при личностьта на възможности, съ мѫждукъщъ газениць?

Пъкъ нима е толкова сѫжно да се поставятъ нѣколко лампи по площадитѣ и главнитѣ улици, за да не се осветяватъ тѣ на нѣкои мѣста само отъ магазинитѣ?

Пообиколете града нощно время и вие сами ще се увѣрите, че има правота въ думитѣ ми.

Кр. Др сѣв.

МИНИСТЪРЪ КУЛЕВЪ ВЪ ЯМБОЛЪ.

Вчера министра на правосѫдието, г. проф. Т. Кулевъ, дръжа въ кино „Свѣтлина“ добре посетена рѣчь вѫрху политическото положение на страната.

Родители внимавайте!

Родители бдете надъ своитѣ рожби. Съ какъвто стремежъ предпазвате своята наивна дъщеря, съ още по-голѣма строгость дръжте смѣтка на своя синъ. Много лесно се възприема злото, на което само възпитания и съ твърдъ характеръ младежъ може да устои. Съблазнѣта неподобна жертвитѣ си. Сѫдоника е злия гений за крѫхката младежъ.

Намирать се въ града ни подобни хора, които групово отдаватъ синоветѣ Ви въ калништѣ води на развратъ. Нека не сѫмъ голословенъ.

Единъ инородецъ ми съобщи имена на негови сѫнародници, които сѫ станали жертва на такиви хора — демони.

Разврата пуща своитѣ пипала; да ги пресѣчемъ до като е рано, защото той е социално зло.

Гражданинъ.

Овощния разсадникъ.

Получихме следното писмо:

До скоро държ, овощенъ разсадникъ се подвѫрщаше на замѣнда висота. Отъ известно време обаче той е престаналъ да бѫде образцово стопанство—не лично да се полататъ грижи за неговото подвѫржане. Така както върви работата, следъ 1—2 години отъ миналата уредба на това ценно за града стопанство не ще остане нито поменъ — гжеснищитѣ и запустението ще унищожатъ всичко.

Интересно е да се знае дали за тоя му упадъкъ имa обективни причини или е виновенъ днешния управитель. Министерството на Земледѣлието трѣбва да се заинтересуе и стори необходимото. При днешната криза е непростимо да се хвѫрлятъ толкова пари за разсадникъ който не играе ролята си.

Агрономъ.

ФЕЙЛЕТОНЪ.

Предъ вратитѣ на Парнасъ.

Отказато дадохме нашето съобщение за основаването на „Пен-клубъ“ въ Ямболъ, ежедневно сме отрупвани отъ писма и атестации отъ страна на ямболски таланти, неуудостоени съ членство въ въ̀просния клубъ.

Ние успѣхме да прегледаме творбитѣ само на мацина (общото число е грамадно!) и то на такива, които сѫ ни изпратили съчиненията си. Отъ дадениятѣ по-долу цитати читателя ще види, че ние съ основание можемъ да ходатайствуваме предъ дирекцията на „Пен-клубъ“ за приемането имъ, тъй като не виждаме особената разлика между бисеритѣ на основателитѣ и пренебрѣгнатитѣ.

За удобство, подразѣдляме ги въ категории:

I. ПОЕТИ.

Георги П. Балевъ, „раненъ мл. подофицеръ отъ 29 допълняющa дружина, 2 рота. Изъ *„Нова пѣсопойка общо европейска война“. 1917.*

„Поетъ съмъ аз, господа,
Отъ балканската война и сега,
Нареждамъ пѣсни
За всички интересни. . .“

— —

„Да мрем, че вече не мога
Безъ тебъ да живѣя.
Една яма се отвари,
Тя ще бѫде моя гробъ!“

(Любовна пѣсень, широко популяризирана въ ямболско).

— —

„А убиеца Филипъ Димитровъ,
Съ револверъ въ рѫка,
Въ втори участъкъ отиде,
На стражара се предаде,

На стражара дежурния
Андонъ Кировъ.
Съ буенъ гласъ викаше:
Револвера ни вземете,

Ржѫсетѣ ми вѫржете,
Че въ съмъ убиецъ
Изименъ отъ любовь,
За примѣръ на другитѣ господинци
Да знаятъ и да помнятъ,
Че съ любовьта шега не бива,
Да не си любетата лъжатъ,
Че любовьта е отрова“.

(Изъ „Любовна пѣсень на Елена Николова и Филипъ Димитровъ отъ София“).

В. И. П. Изъ *„Забраненитѣ стихове на единъ селски учитель“.* 1914.

Единъ младъ мѫжъ.

О зла участь, безпокойна,
Околъ млади ми гърди,
Змиа се змия усойна
И отрова въ сѫрце ми вни.
Ахъ! нейното остро жило,
Отъ день на день става зло,
Всичко мое се свѫршило,
Осѫденъ съмъ на тегло.
Да е змия — лесна брана,
Ид' огнь, ще го гася,
Но уви! То е жена!
Боже! Какъ да се спася!“

— —

„Летимъ високо и упорито,
Въ мечти надеждни умъ̀тъ ни
чезне.
Но неусѫтно вихрьтъ вѫрволменъ,
Ще ни удари всрѣдъ морски
бездни,
А отъ насъ? Нищо! . . . Салтъ
празенъ споменъ“.
(Изъ «Спомени»).

Христо К. Тоневъ.

ВДОВИЦА И ВРГЕНЪ.

Павли майка си думаше
Майко ле стара майко ле
Сноши се отъ нини завѫрщахъ
На каква жена пѫтъ минахъ
Пѫть минахъ и селяна я взехъ
Не можахъ да я позная
Лица ни бѣше булка ли
Мама на Павли думаше
Павле ле синко Павле ле
Не бѣше ни кома ни булка
Най бѣше славка вдовицата
Вдовицата вдовицата
Гдето й мѫже не трѫгъ

СЪ НОЖИЦИ И ПЕРО.

Професионалното образование.

Единъ отъ сериознитѣ провинциални вестници — «Северно Ехо», излизащъ въ Плевенъ третира въ уводнята си (бр. 38 отъ 23 м. м.) необходимостьта отъ професионално образование.

Следъ като констатира, че се полагатъ грижи за ограничаване наплива отъ служебогонци уводната заявява:

«Не ще съмнение, че на-на шата малка страна, които отъ освобождението ни до сега се е грижила повече за училища, които да й създадатъ кадри за чиновници и учители, се нала га да обърне своего внимание на професионалного образование, за което до сега не значителни грижи се полагахме».

Минавайки по нататъкъ за женското професионално образование, което се чувствува доста остро, въ статията се препоръчва създаването на професионални училища, които да дадатъ на младежа и девицата сродствени, които да ги отклонятъ отъ желанието да ставатъ чиновници.

Въ нашия градъ гдето поредни педагогическото училище се фабрикуватъ младежи годни само за учителско звание, нуждата отъ професионално образование се чувствува много отдавна.

Ямболъ, единъ градъ съ 25 хиляди жители, може да поддържа плюсъ педагогическото училище, едно земледелско, друго водарско или др. столпаско училище и по тоя начинъ голѣма часть отъ неговата младежь нѣма да се принужава да следва обезсилено училището за учители, защото малко сѣ отъ тѣя братя на университета за педагогиститѣ.

Не е зле ако факторитѣ отъ които зависи това се заинтересуватъ и направятъ необходимото за едно професионално училище въ Ямболъ. То ще бѫде отъ полза не само за града, но и за околята.

ТеПебе.

Думата на гражданина

Културно дружество

За да може да се направи нѣщо по-сериозно по залесяването на Кѫркларъ-баиръ било би борови или дръвъ видъ сѣнчести дървета, а сѫщо и да се посадятъ дърветa около площадъ „Освобождение" и по широкитѣ улици на града, необходимо е въ града ни да се основе едно културно дружество, което да се грижи за залесяване околноститѣ на града и изобщо за разкубавяването му.

Председателъ на това дружество трѣбва да бѫде кмета на града и ученоме агронома, лесничея, градския градинарь, управителя на дѫржавния разсадникъ, лѣкари и енергични граждани, които нѣма да жалятъ трудъ, време и срѣдства за постигане целитѣ му.

Въ по уреденитѣ наши градове има такива културни дружества, които вѫршатъ много полезотворна работа.

По залесяването на Кѫркларе въ́рно е, че сѫ правени много години наредъ опити и доста пари сѫ похарчени за тази цель, но при все това той все още се е голъ, безъ нито едно дръвче. Защото тѣзи опити действително сѫ били детински. А почвата е подходища за борова гора но при днешнитѣ условия, ако сѫщатъ бѫрз пакъ нѣма да имаме положителенъ резултатъ, защото, за да се прихва нагъ сѫщитѣ, трѣбва пѣрвитѣ години да се системно поливатъ. А това сега е невъзможно. Тоа ще стане когато реервуарътъ на водопровода бѫдатъ готови.

Сега може да се сади акация и айлантъ́ъ — дърво, което до пре́ди 2—3 години растеше по покрина на безистена безъ да иска поливка и други грижи.

Посѫждане дръвчета изъ рѫка струва ми се, е разрешено, но само на улици по широки отъ 14 метра. Така е въ Варна, Пловдивъ и другаде.

Разрешено е да се сѫдятъ самоливи и дивѣ кестени подъ рѫководството на общинския градинарь а не безразборно и безсистемно.

Р. Х.

Б. Р. Често сме давали, а даваме и сега, мѣсто на дописки засегащи нуждата отъ едно културно дружество. Считиме, че доста много се говори за тая работа. Время е вече отъ както заяви това, да сторятъ необходимото за явяването му.

Нека отбележимъ, че културно дружество засѣстваще още презъ 1908 год., а следъ това и презъ 1914 год. обаче цѣлия неговъ трудъ, благодарение общественото мнѣние, отиде напразно. Дано сега не сѫде така.

Теми безъ мисли

Опакото на „Л3 лева"

Отиважъ въ окрѫжния сѫдъ, въ който мѫжъ цепи дърва. До него 12 годишно момиче плаче. Водя го разговоръ, отъ който подслушвамъ:

Дъщерята: Тате, вехта ѝма книгата, миналогодишна, а за тази година трѣбвало да купя нова — ново издание, струва 34 лева.

Бащата: Защо да е вехта; на ли преди 3 месеца съ нея да върши сестра ти! Ами че ѝ работѣ, цепя дърва цѣлъ денъ за 55 лева; какъ мога да дамъ 34 лева сега за нова книга! Кому е голѣмо кофѣ да нѣма нова книга?! Нѣма да ходишъ на училище, иначе хлѣбъ нѣма.

Дъщерята плаче.

Бащата: Чувай дете, криви сѫ тия, що не знаятъ, какво е беднотия, а само нови книги издаватъ. Бѫ, какво да правишъ, гладно не се стои. Ще мине и безъ училище.

Дъщерята продължава да плаче.

И аз́ъ като че ли съмъ съгрѣшилъ съ бащата и се питатъ: защо е смѣнитъ всѣка година ученицитѣ?!

Лошъ отговоръ си давамъ.

Ц. Ц.

Общество и общественость

Позивъ къмъ ямбол. гражданинъ.

— Ти, който отруденъ отъ дневната работа или сладкото ленивство, всѣка вечеръ разхожаешъ своитѣ крака нѣ нашата кокетна градина,

— ти, който виждашъ, че на истина нашата градина стана все по приятно мѣсто за отмора и на слава и че ти е единствената естествена гордость на нашия градъ, и

— ти, който виждашъ, колко голѣма часть отъ полагаитѣ усилия за уреждането на градината не отиватъ до край и не даватъ резултати,

— ти, който виждашъ, че много отъ посѣщенитѣ дръвчета изсъхватъ, че новопрокарнитѣ алеи сѫ непосани, че прахътъ все още разваля всѣка вечеръ твоята жажда за чиста природа, че много кѫтове сѫ още незасѣсени и лишени отъ цвѣтя,

— къмъ тебе е думата. Знай: че добритѣ мѣропрятия, подхванати до сега въ тая градина, не могатъ да отидатъ до край, не могатъ да бѫдатъ все повечеи повече засилвани. Знай: че волята на уредницитѣ не е всичко и не искай повече отъ тѣхъ. Знай: че *цѣлитѣ бюджетъ на градската градина е 25 хиляди лева* — много по малко отъ сѫщия линеенъ бюджетъ. Какво искашъ да бѫде направено съ тия пари?

— Гражданинъ, ти, който всѣка вечеръ правишъ своето удоволствие въ *обществената градина*, не ни слушъ, не че се полза, и не нѣмашъ интересъ, да се интересувашъ интимно отъ сѫдбата на това благо?

Ти разбирашъ работатъ, но не почвай да роптаешъ. Всѣка вечеръ ти харчишъ десетки лева за слад карници, кино и пр. Но ти не си самъ, ти си *хиляди*. Оновa ко е то тежко за *твоята* кесия, ще бѫде лесно за *всички*. Отъ тебѣ не се иска много. Единъ-два лева поне въ праздникъ, *доброволна помощь за уредбата и разкубавяването на твоята градина, пускани въ-специална кутия*, ще бѫдатъ нищо за тебе, но дѣлото на мнѣзинството ще бѫде доволно, за да тласне модернизирането на градината.

Гражданино — единъ, дама, жилда — изрѣкни тоия позивъ и го напрати на ямболския кметъ като сѫгласие да се постави въ градината една кутия за това и покажи, че веднажъ поне можешъ да се развлъчнашъ отъ ревность за общо и хубава работа, които що рада най много тебе!

Обществото трѣбва да пази и да се грижи за градината, като за своя собственость.

— Но, гражданино, ако не пусташъ нищо въ кутията, запази и поне здрава и на мѣстото ѝ.

Z.

ХРОНИКА.

Редакционин. „La Bulgarie" бр. 963 отъ 26 м. м. печатаъ е уводна статия отъ редактора ни г-нъ Т. Брънеконъ на тема „Туризма въ България".

Директоръ на гимназията остава пакъ г. Д. Поповъ, въ́рнали пространиванитѣ преди време слухове за неговото уволняване.

Народнитѣ представители отъ мнозинството г. Хр. Силяновъ въ́ речъта сѝ, държана на 25 м. м. въ камарата, като е говорилъ за сѫпирането на бѫлгарския заемъ, е казалъ, че една трета отъ него ще бѫде изразходвана за подобрение сѫобщенията — главно желѣзнопѫтната линия Ямболъ—Елхово.

Горне-Орѣховскиятъ панаиръ е билъ по оживенъ отъ по предишния. Отъ Ямболъ сѫ излазали о цетната фабрика и вѫжарницата Яцевъ. Другитѣ ямболски изложители не е имали.

Научаваме се отъ неофициаленъ изтоникъ, че по случай предстоящитѣ избори за окрѫжни съветници, въ града ни се водятъ преговори за коалиция между наш либерали, демократи и земледелци.

Жителитѣ на село Арнаутькой, ямболска околия, сѫ подали молба до г. г. министъръ-председателя и министъръ на земледелието, въ́ които сѫдъ казали излагатъ лошото си положение по причина на тая годишния неурожай, молятъ да имъ се напранятъ облегчения въ изплащане данъцитѣ.

Желателно е г. г. министритѣ да се заинтересуватъ отъ молбата и сторятъ необходимото, защото положението на селенина при тая криза въобще не е добро.

Мостренатa изложба, състояла се на 26 м. м. въ гр. Ст.-Загора, е била доста оживена. Отъ Ямболъ сѫ излазали: оцетната фабрика и вѫжарската фабрика Ст. Яцевъ. Дветѣ фирми получили златенъ медалъ.

Есперантската група „Телерене́ц" ще открие наскоро курсъ за начинающи. По случия сѫ изадени хвѫрчащи листовете съ лозунгитѣ на есперанто.

Студенти въ Италия по настоящемъ отъ града ни има четири. Трима отъ тѣхъ следватъ медицина, а единъ архитектура. Двамата медици сѫ били най напредъ въ софийския университетъ, но поради неблагоприятния режимъ сѫ се премѣстили въ Неаполъ.

Офталмоалергинстичнитѣ прегледъ въ ямболска околия е сѫщо привѫзванe. Една отъ бригадитѣ, която е имала въ района си 25 села, е констатирала 80 случаи на заболѣли отъ „сапъ" коне. Общо въ цѣлия бургаски окрѫгъ сѫ констатирани надъ 800 случаи.

Премѣстения сѫ двама учители отъ гимназията ни; въ Н.-Загора — г-ца Трънкова и въ Айтосъ — г-нъ Д. Марченковъ. И двамата учители сѫ художници.

Нито единъ младежъ отъ Ямболъ не е приетъ въ военното училище въ София презъ тая година.

Ученишкото възлъ́ржателно д-во „Фаръ" напослѣдъкъ е запознало, да е съвсѣмъ и провинъ́ло, нужно е по голѣмо съдѣйствие отъ страна на младитѣ трезвенници, за да се организиратъ всички въ дѫржатели ученици.

Агрономството въ Ямболъ е доставило 16,000 килогр. пшеница които ще се раздава на стопанитѣ подметнели стѫрницата си въ с. с. Бойдинъ, Карапуя, Бин-Мезие, Зимница и Симеоново. Пшеницата ще се раздава по 7 лева кгр

Доставени сѫ тоже сѣялки, плугове, вѣлки и др. за раздаване на земледѣлскитѣ стопанства, за да се засили производството имъ.

Двама нови студенти отъ Ямболъ сѫ се записали въ Варненската Търговска Академия.

Избѫгнатъ е на 29 м. м. катастрофа съ бѫрзи влакъ Ямболъ-Бургасъ между гарритѣ Ямболъ и Зимница. Подпаленъ е билъ единъ мостъ. Нещастието е избѫгнато благодарение служащата г. Юр. Цвѣтковъ, който ще бѫде представенъ за награда.

Намерена е до новосгрошната се сграда на кооперация „Мискетъ" отъ съграждащата ни г. С. Тодоровъ една бронзова монета, добре запазена. Отъ пѫрвитѣ изследвания може да се счита, че та е отъ пѫрвитѣ християнски времена. Монетата ще бѫде запазена до уредбата на градския музей.

Извѫзоха всички брошури на най шумнитѣ и уважаватели романи презъ тая година *Любовь отмѫщение*" отъ Виктор Маргеритъ. Търсете цѣлия романъ въ вестникарскиятъ настоятели въ 9 брошури.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Туристския жѫтъ на кл. „Тунджа" е вече изразителенъ напоява. Другата половина ще е работи по редица сѫображения на пролѣтъ. Почната е подготовката за посѣвъ и още тая есень ще бѫдатъ засѣти цѣлитѣ поля ръководството на градския управитъ г. Сайдъ Ибрахимъ.

Конгреса на Ю. Т. С. ще се сѫстои въ началото на идната година въ Кюстендилъ, градъ съ хубави околности. „Тунджанца" отъ сега се готовятъ за голѣмия слѣд конгресенъ излетъ.

КНИЖИНА.

Готови сѫ за печатъ като приложение на „Полицейска Библиотека" издавана отъ Дирекц. на Полиц. „Запискитѣ на Горона", бившъ начаникъ на Пѫржжатъ Безопасность. Препорѫчана отъ М. вото на Вѫтрешн Работи и Нар. Здраве съ № 10472 отъ 21. IX. 1926 г.

„Запискитѣ на Горона" ще излѣзатъ въ 5 части, въ ограниченъ тиражъ и ще струватъ 100 л. Ще се доставятъ отъ секретаря на Дѫржавната Безопасность при Дирекцията на Полицията, г. Петръ Атанасовъ, срещу предварително заплащане на цѣлата или половина стойность.

Всѣка година умирать
Тази пѫкъ година дзама
Павли майка си дунаше
Майко не стара майко де
Ако ще живѣ и три дни
Аз Славка мамо ще вземa
Че ми е Славка прилична
Тазъ Славка тазъ вдовицата
Вдовицата вдовицата.

2. ЕСЕИСТИ.

Ѧт. Димитровъ. *«Сѣта се крепи отъ три»*, брошурка въ двѣ книжки, 8 стр. 1925. Второ издание. (Единъ конгениленъ prendant на театъ на Христо Паничевъ за „Тринитета въ бигиета" — Бел. Zoo).

Защо сѣта се крепи отъ Три?

Защото:

9) Пѫтнишкитѣ влакове бивать ТРИ вида — бѫрзи, експресни и смѣсени.

10) Сѣлишето огрѣва ТРИ нѣща: месеца, звездитѣ и земята.

22) Само една точка отъ устава на социалъ демократитѣ е осѫществена — 8 часа работа, 8 часа почивка и 8 часа сѫнь.

25) Най главнитѣ представители въ едно село сѫ ТРИ — кмета, кехвата и секретарь бирника

26) Двама влюбени можешъ да ги видишъ въ ТРИ положения — въ милувки, цѣлувки и напъ́ръ на обичъта.

30) Гарови часовникъ то дрѣкатъ ТРИ пѫти — за билети, всѣки въ нагонъ и чрезъ влака трѣ́ва.

42) Мѫже има съ ТРИ вкуса къмъ женитѣ — жената да бѫде пѫлничка, сухичка и трето — да има по себе си ябленини.

**. Essai въ́рху «Дѣрвенци тѣ (тахтабиции)*. 1920 Домашна библиотека № 1. 8 стр

«Има хора, навикнали на тахтаби и никакъ не се тревожатъ отъ тѣхното хапене, но има и такива натури, че единъ да се намѣри въ леглото е — *сбогомъ, сѫнь, за цѣла нощь!*

Въпросъ е, че тахтабитѣ се ли мирятъ не само изъ хотелитѣ, изъ казарминтѣ, изъ чуждитѣ квартири, мъ́настиритѣ и пансионитѣ, но на мирятъ се е въ собственитѣ наши кѫщи, въ нашитѣ стаи, където ние прекарваме земния си животъ въ мѫки и изтезания, кѫдето всѣкое сутрини децата ни ставатъ отъ леглото съ подути очи и проарана съ нокте кожа, като заразени отъ шуга.

— —

Като свѫршаме, пожелаваме на всички спокоенъ домашенъ сѫнь въ чисти и весели стаи".

3. НУВЕЛИСТИ.

Съжеляваме, че мѣстото не ни позволява да ладемъ образци. Задѣйствя се, че нувелиститѣ въобще сѫ малко въ Ямболъ. Ѧт Димитровъ обещава тая година да издаде *«Закланата Радка съ дедето и»*.

Горнитѣ имена далечъ не изчерпватъ броя на писателитѣ въ града ни, Ямболъ все повечеде бива име на истински Парнасъ. Наистина, мащина сѫ онія ямболски „интелигенции", които отъ време на време не сѫ засѫбрили писателския центъръ и кота сѫ бро хващатъ перото по всички теми.

Читателя вижда, че горнитѣ автори отдавна сѫ почнали да се подвизаватъ на литературното поприще, затова дори имать едно право на предимство предъ тия отъ Пен-клубъ. Обѫрщаме внимание още веднажъ на управата му за приемането на тия тѣхни брати, които чакатъ предъ вратитѣ на Парнасъ.

Ходатай: Zoo.

Печатница: «Сѣятелина» — Ямбол
№ 1010 — 1926 год.